

33. אנשים אידיאליים

או שמא עדיף לומר: אנשים הרוצים להיות אידיאליים!

אולם גם כאן, בראש ובראשונה, יש להרחיק בזהירות רבה את כל אלו הקוראים כך לעצמם או מבקשים שיקראו להם כך, אולם מעולם לא נמנו על אלו המבקשים באמת להיות אידיאליים.

זוהי אותה קבוצה גדולה של רפי-שכל חולמניים משני המינים, המתאחדים סביב אנשים בעלי כישרון-ליצירת פנטזיות, שמעולם לא יכלו ללמוד את השליטה בכישרונם ולהשתמש בו בצורה מועילה.

יורחקו גם אלו אשר לעולם אינם מרוצים ממצב העניינים הקיים, וחוסר-שביעות-רצון זה נובע מכך שהם מציבים עצמם כעדיפים על-פני אחרים ולכן אינם מתאימים לזמנם.

לאחר-מכן אנו מוצאים גם את ההמונים "בלתי-מובנים" בשני המינים, שברובם המכריע הם נערות ונשים.

סוג זה של אנשים מדמה לעצמו שהוא אינו מובן על-ידי האחרים.

בגרמנית המשמעות היא, שהם חיים כל העת באשלייה, שהם נושאים בחובם אוצר רב-ערך, שהאחרים המצויים בסביבתם ועמם הם באים במגע אינם מסוגלים לזהותו.

אולם למעשה אין כל אוצרות בנשמות אלו, אלא אך ורק מקור בלתי-נדלה לתשוקות בהיקף עצום שלא ניתן לרצותן לעולם.

ניתן בשקט לכנות את כל אותם אנשים "בלתי-מובנים" בשם "חסרי-תועלת", משום שאינם מציגים כל תועלת לחיי-ההווה הנכונים, ורק נאחזים במה שהוא בלתי-אמיתי, ולעתים אף קל-דעת.

מכל-מקום, תמיד באותו הדבר שאינו מתאים לחיים בריאים על-פני-האדמה.

למרבה הצער, דרכן של אותן נערות ונשים שהן לנצח "בלתי-מובנות", מובילה לעתים תכופות אל חיים המכונים בדרך-כלל "קלי-דעת", חסרי-מוסר, שכן הן מבקשות לעצמן ניחומים בקלות, תכיפות ותשוקה רבות מדי, וסוג מסוים של גברים יודע זאת כמובן, ומנצל זאת ללא כל בושה.

בדיוק אותם "בלתי-מובנים" יהיו תמיד גם האנשים הבלתי-אמינים בכל הקשר.

הם מתייהרים בעליונותם, אולם הינם חסרי-ערך לחלוטין, כך שאדם כן, שאינו מטפח כוונות נחותות, טוב יעשה אם יסור מדרכם. יהיה זה חסר כל מטרה לנסות ולסייע בידם.

הפונים אליהם יהיו כמעט תמיד "מנחמים" בעלי כוונות אפלות, ואז תתעורר פעולת-הגומלין במהירות רבה; שכן בלבו או זרועותיו של "מנחם" כזה תחוש אותה נערה או אשה, לאחר ימים או שבועות מועטים שוב "בלתי-מובנות" ותקמה שוב לזכות בהבנה, שהרי אינה יודעת כלל מה באמת היא רוצה.

ולכל אותן קבוצות בלתי מתאימות יש להוסיף גם את קבוצת החולמים הבלתי-מזיקים!
לכאורה תמימים כילדים.

תמימותם של חולמים כאלו מתקיימת, מכל מקום, רק בהתייחס להשפעתם על עצמם, על אישיותם הפרטית, אולם לא על סביבתם ועל כל האנשים שהם פוגשים בדרכם.

עבור רבים, השפעתו של חולם בלתי-מזיק כזה במהלך שיחה, היא מיידית – כשל רעל המאכל אותם באיטיות, הורס, מכלה, משום שהרעיונות שהוא מפתח מסוגלים לקרוע אותם מחיי-הארץ הרגילים והבריאים, כדי להוליכם אל ממלכה שאינה נגישה או מציאותית עבור תקופת חייהם הארצית.

ואולם שימו-לב:

איני אומר שחולם כזה אינו טהור או שהוא רע במהותו, ההיפך הוא הנכון.

הוא יכול להיות בעל רצון טוב באמת, אולם תמיד ירצה את הבלתי-מציאותי עבור הארץ, את הבלתי-ניתן לביצוע מעשי, ולפיכך אינו משפיע בצורה המקדמת את הקיום הארצי, אלא מעכבת והורסת אותו.

אולם גם ב"שואפים לאידיאל" הנותרים עדיין עלינו לבצע הפרדה נוספת ולהתבונן היטב. עדיין נמצא שני סוגים של אנשים "השואפים אל" האידיאלי ואנשים החותרים אל עבר האידיאל. האנשים השואפים לאידיאלי הם ברובם חלשלושים, הכמהים תמיד לדבר שאינו ניתן לעולם להשגה.

לכל הפחות על-פני-האדמה, ולכן גם לעולם לא יוכלו להיות מאושרים או סתם שמחים. הם קרובים מאד לקבוצת ה"בלתי-מובנים", ועם הזמן תוקפת אותם רגישות חולנית, שאינה יכולה להוביל לטוב. לאחר שהפרדנו סוג זה בחדות, כעת עלינו לחפש את האחרונים שנותרו, אם נתאר זאת בצורה ציורית, ממש בנרות, שכן כה מעטים הם. את אותם מעטים אמנם עדיין לא ניתן לכנות "אנשים אידיאליים", אלא – כפי שכבר אמרתי – "אנשים החותרים אל עבר האידיאל".

אל החתירה לעבר האידיאלי, יש להתייחס כאל תכונה, שניתן להפעילה על-פני-האדמה. אלו הם בראש ובראשונה האנשים שניתן להעריכם, שיש להם תמיד מטרה גדולה, לעתים עצומה, לנגד עיניהם, אולם לעולם אינם מגיעים לכדי ריחוף, אלא הם נטועים עמוק עם שתי רגליהם בחיי-האדמה, כדי לא להיסחף במה שאינו ניתן למימוש על-פני-האדמה. הם חותרים שלב אחר שלב, בראייה בריאה ויד מוכשרת אל עבר המטרה הרחוקה, בלא שיפגעו בתוך כך באנשים אחרים ללא צורך. התועלת שמביאים אנשים מסוג זה, רק לעתים רחוקות נוגעת לאנשים בודדים.

ניצול מכל סוג שהוא אינו עולה כלל על דעתם, שכן אחרת לא היתה כל הצדקה לחתירה אל עבר האידיאל.

ובל אדם יכול להיות מן הסוג החותר אל עבר האידיאל, אחת היא באיזה עיסוק בחר לעצמו כאן על-פני-האדמה.

החתירה תוכל לשמשו בכל סוג של עבודה, לעדנה ולהעניק לה מטרות נרחבות.

רק, אל לו לשכוח לעולם לשמור את כל מטרותיו במסגרת החיים-הארציים.

אם ירחיק מעבר לכך, תהפוך המטרה לבלתי-ניתנת למימוש על-פני-האדמה, ולפיכך גם בלתי-בריאה.

התוצאה תהיה, שלעולם לא ניתן יהיה להשיג כל התקדמות, שהיא התנאי הבסיסי וסימן ההיכר של כל חתירה אל עבר האידיאל.

על-פני-האדמה, חלה על האדם החובה להציב לעצמו את המטרה הגבוהה ביותר אליה יוכל לשאוף, ולהשקיע את כל כוחותיו בחתירה לעבר מטרה זו.

כאדם!

חובה זו כבר שוללת מראש את האפשרות, שיסתפק בדאגה לצרכיו, ורק יאכל וישתה כחיה, כפי שעושים למרבה הצער כה רבים, או שיניח לעצמו להיות מובל על-ידי השכל, ולאחוז רק בגדולה או פרסום ארציים, בלא שתעמוד בכך לנגד עיניו טובת הכלל והעלאת האנושות.

כל אלו, עבור האדמה, ערכם פחות מערכה של החיה, משום שחיה תהיה תמיד, בלא כחל-ושרק, בדיוק מה שהיא ומה שהיא אמורה להיות, גם כאשר כל מטרתה היא לשמור על ערנותם של כל היצורים, כדי שלא ישקעו בתרדמה משתקת, שתוצאתה עשויה להיות שקיעה וכיליון, שכן התנועה בבריאה נותרת תנאי לחיים וקיום.

הערנות!

האדם החותר באמת אל עבר האידיאל ניתן על-כן לזיהוי, בכך שהוא מבקש לרומם את הקיום הארצי, לא במובן השכלי של גדולה וכוח, אלא במובן של אצילות!

כל רעיונותיו, מכל-מקום, יאפשרו את ביצועם בצורה ארצית, כזו המביאה תועלת הן לאדם הבודד והן לכלל, בעוד אלו השואפים לאידיאלי שוגים ברעיונות שאינם מעשיים בחיים-ארציים בריאים, אלא רק מסיחים את הדעת מהם, מושכים לעבר עולם של חלומות הגורם נזק, כזה המתעלם מניצול ההווה להבשלת הרוח, שהיא המטרה שעל כל אדם להציב לעצמו ולפתח במהלך חיי-ההווה.

כך, גם כל אותם אנשים המחזיקים במחשבות האידיאל הקומוניסטי, הריהם לאמיתו של דבר מזיקים לאנושות, משום שהגשמתו של אידיאל זה יכול לגרום רק נזק, אף שהם מבקשים אותו מתוך כוונה טובה.

הם דומים לאומנים בתחום הבנייה, המרכיבים בסדנאותיהם בקפדנות בית, כדי להעבירו אל מקום אחר.

הוא נראה יפה ומקושט... בסדנא.

אולם בשטח הבנייה עצמו הוא עומד על כרעי-תרנגולת, ואיש אינו יכול להתגורר בו, משום שהרצפה אינה ישרה, ועל-אף המאמצים הרבים ביותר, לא ניתן לאזנה.

האומנים הבנאים שכחו לקחת זאת בחשבון.

הם התעלמו מהערכה נכונה של התנאים הקיימים, שהם בלתי ניתנים לשינוי ושהמבנה חייב להתאים את עצמו אליהם!

אדם החותר אל-עבר האידיאל באמת, לא עושה דבר כזה!

רעיונות האידיאל הקומוניסטי אינם יכולים לצמוח מן הקרקע בעת ביצועם, ואף אינם יכולים להיאחז בה או להיקשר אליה כלל, משום שקרקע זו – האנשים, אינם מתאימים להם!

היא יותר מדי חסרת-איזון וכך תישאר תמיד, משום שלא ניתן להגיע לבשלות זהה של כל האנשים על-פני-האדמה.

שולט בה הבדל ההולך וגדל בהתמדה ברמות הבשלות, משום שהאנשים הבודדים הם בעלי תכונות אישיות לחלוטין מבחינה רוחנית, וכך יישארו, ולפיכך יוכלו להתפתח רק באופן שונה ונפרדים זה מזה, משום שלא ניתן לשלול מהם את הרצון-החופשי לגבי עצמם!

הרצון-החופשי המאפשר להם השפעה כלפי חוץ אכן נלקח מן האנושות עם התמורות העולמיות, כאשר התגשם רצוננו של האל על-פני האדמה, וכעת הוא שולט באופן טבעי לחלוטין על רצונם של האנשים, בהיותו עליון עליהם ורב-כוח מהם!

רק בפנימיותם יכול עדיין כל אחד מהם לבחור עוד פעם אחת את דרכו הרוחנית, שתוביל אותו אל האור וקיומו הנצחי, או אל האופל ואל חורבנו!

כעת חפשו את האדם החותר אל-עבר האידיאל באמת, ונסו לזהותו, כדי לסייע לפעולתו על-פני-האדמה, שכן רק היא תביא תועלת גוברת והולכת.

—